

Izhaja vsako sredo
in petek zjutraj.
Stane za celo leto 15 L.
» pol leta 8 »
» četrt leta 4 »
Za inozemstvo celo
leto lir 40.
Na naročila brez do-
poslane naročnine se
ne moremo ozirati.
Odgovorni urednik:
Polde Kemperle.

GORIŠKA STRAŽA

Št. 23

V Gorici, v sredo 23. marca 1927

Leto X.

Nefrankirana pisma se
ne sprejemajo. Oglasi
se računajo po dogo-
voru in se plačajo v
naprej. — List izdaja
konsorcij »Gor. Stra-
že«. — Tisk Katoliške
tiskarne v Gorici. Ri-
va Piazzetta št. 18.
Uprava in uredništvo:
ulica Mameli št. 5.
(prej Scuole).
Telef. int. št. 308.

Kardinal nadškof Missia

(Umrli 24. marca 1902.)

Prihodnji četrtek bo 25 let odkar je umrl v Gorici prevzorni kardinal dr. Missia. Njegovo delovanje kot škofa v Ljubljani in kot nadškofa v Gorici je tako veliko za prebudo katoliški zavesti, da se ga moramo tudi sedaj spominjati, ker njegova dela še živijo med Slovenci. Libe-ralna »Goriška matica« je baš v svojem koledarju za l. 1927 hotela omazati spomin tega svetega moža in sicer na tak način, kakor so ga napadali pred 25 leti vsi liberalni in veri sovražni listi. Katoliško slovensko ljudstvo pa cení še danes delo pok. kardinala. »Zbornik«, glasilo slovenske duhovščine, je v letošnji marčevi številki objavil članek, ki ga je po smrti kardina-levi objavil pok. škof dr. Mahnič, katerega je tudi ista »Goriška Ma-rica« skupno s pok. kardinalom brezsranno napadla. Ker slika čla-nek tako lepo in vzvišeno delovanje pok. kardinala je popolnoma umes-tno, da ga objavimo v obrambo časti pok. kardinala, Katoliško slovensko ljudstvo spozna kakšna načela se širijo potom »Goriške matice« med naše verno ljudstvo. Članek se glasi:

Danes je pet tednov. Zjutraj ob osmi se mi je vročila brzojavka. Še preden sem jo odpečatil, me je ob-šla slutnja, kaj mi je donesla brzo-javka — iz Gorice. »Kardinal Mis-sia je nocoj mirno v Gospodu zas-pal«. Solza mi je zalila oko. Vržem se na kolena in izmolim prvi »De-se na kolena in izmolim prvi »De-profundis« za pokojnega kardinala Missio.

Ti umrl? Ne, meni ni dolgo ho-telo v glavo. Zdelo se mi je, da sa-njam. Tudi ko sem deset dni po-zneje korakal po goriškem Trava-niku in so kardinala nesli v odprti krsti k zadnjemu počitku, jaz še ni-sem mogel razumeti, da kardinala Missie ni več med nami.

Ne, on ni umrl. Saj stoji pisano: Regi, cui omnia vivunt; in te besede sv. Cerkev izgovarja ravno v dan smrti svojih otrok. Kardinal Missia še živi.

Da, šele zdaj mi stopa, živahnejš-še in jasnejše kakor kdaj prej, pred oči Tvoja slika. Zdaj šele se mi bolj in bolj razodeva Tvoja velikost, silovitost Tvojega duha. Poskušam, da si rešim zagonekto, da prodrem v tajne te velikosti — te silovitosti duha.

Misel mi zahaja v prošlost. De-set let je od tega. Vršile so se pri-prave za l. katoliški shod; pod Tvojim vodstvom so se postavljali temelji bodoče krščanske organi-zacije na Slovenskem, temelji nove dobe. Bil sem v Ljubljani; užival sem Tvojo gostoljubnost. Saj sem stal tako blizu Tvojemu srcu, in moje, nevrednega, ime se je prav v onem času ljutega boja za najsv-ejše ideale, v zvezi s Tvojim toli-kokrat imenovalo in — vlačilo po blatu liberalnih listov. Tedaj se je najin razgovor zanesel na neko javno zadevo. Stari predsodki, ob-zirni na desno in na levo, posebno strah, da bi se ne razžalilo nekaterih korifejev liberalne ideje, kateri so s sijajem svojega imena še vedno strašili in javnemu mnenju mo-gočno imponirali — to in drugo je še mnoge zadrževalo, da si niso upali z očitnim katoliškim čelom

pred svet, da so se še vedno vne-mal za kompromise ter tu in tam popuščali. Tedaj je blagi pokojnik v sveti nevolji zaklical: »Kdaj pri-demo do tega, da nam bo povsod in vselej Jezus Kristus — vse!«

Da, čim večkrat te besede pre-mišlujem ter jih odnašam na nje-govo življenje in delovanje, tem bolj se razganja tajinstvena megla, ki obdaja njegovo sliko, tem bolj se ožarja pred mojim duhom nje-gova oseba. Da, vsi njegovi napor, vsaka njegova beseda, pisana ali govorjena, vsi njegovi sveti, in nje-govi migljaji in opomini, vse je me-rilo na to, da bi Jezusu Kristusu pri-boril priznanje, neomejeno gospos-tvo ne le v privatnem, ampak tudi v javnem življenju.

In koliko se je na Njegovo po-budo molilo k najsvetejšemu Srcu, posebno o času Katoliškega shoda!

In ne brez uspeha! Katoliški shod je Jezusu odprl pot v javno življe-nje na Slovenskem: v politiko, v slovstvo, v umetnost, v filozofijo; on je postavil temelj zdravi krščan-sko socialni organizaciji. Katoliška ideja prodira — liberalzem se umi-ka; Jezus, kralj resnice in pravice, početnik večne in časne sreče, sto-pa med narod; kraljestvo Njegovo se širi, se utrjuje.

In prav radi tega, ker je kardinal Missia povsod nad vse drugo stavil Jezusovo načelo, se je marsikomu zdelo, kakor da dostojno ne ceni na-rodnostne ideje, kakor da nima srca za opravičene zahteve slovenskega naroda. Radi tega so ga liberalci toliko napadali, toliko obrekovali.

O, kardinal Missia je za narod prividno (navidezno) malo delal, v resnici je bilo njegovo življenje v pravem pomenu besede prava žrtev za srečo in blagor slovenskega na-roda. Kardinal Missia je vedel, kaj pomenijo besede: Blagor narodu, kateremu je Gospod Bog njegov; in spet: Išcite najprej Kraljestvo bož-je in njegovo pravico, vse drugo vam bo privrženo. Da, kardinal Missia je največji dobrotnik slo-venskega naroda, ker ga je nazaj pripeljal h Kristusu, ker mu je s krepko roko utrdil temelje prave sreče in slave, katera se ne da do-seči nego na temelju, ki ga je na-rod postavljal Jezus Kristus.

Le hodi, narod, po poti, katero ti je pokazal toliko sovraženi, toliko obrekovani največji sin tvoj, kar-dinal Missia — hodi, in nebo bo blagoslovilo tvojo usodo, nobena sovražna sila te ne bo strla; osvetlil si boš obraz, proslavil si boš ime pred narodi celega sveta.

Tako je delal, tako se je bojeval, in tako je zmagal mož, kateremu je bil Jezus — vse.

Brezbožnemu radikalizmu, ki Cerkvi in družbi spodnaša tla, ki z jekleno doslednostjo ruši vse, kar je Jezus sezidal v teku devetnajstih vekov, ne bomo nikdar kos, ako mu nasproti ne postavimo enako jeklen, skrajni radikalizem, kateri temelji v Jezusu, Kristusu in Belial — dva večno nespravljava nasprot-nika — katera zastopata dvojni ra-dikalizem, mi pa smo postavljene pred neizogibni aut — aut. Le ka-dar vojaki Jezusovi, katoliški du-hovniki, pretržejo vsako skupnost z Njegovim nasprotnikom, le ka-

dar se z vso mislijo, s popolno voljo in celim srcem oklenejo njegove zastave, vračajo se slavodobitni iz boja.

Besedam velikega moža drja Mahniča o velikem škofu kardinalu Missiji se pridružuje ob 25 letnici

njegove smrti slovensko katoliško ljudstvo, slovensko katoliško mi-sleče razumnštvo in katoliška du-hovščina.

V boj za načela kardinala Missie in škofa drja Mahniča! Slava nju-nemu spominu!

Kaj se godi po svetu?

V soboto na sv. Jožefa je bilo godovanje marsikateremu Pepčku zagrenjeno. Vsaj po Gorici in po-poldne na Oslavju ali v Kronbergu si videl tu pa tam zamišljene obra-ze. Če si pobaral, ali je slabo vreme, si zvedel: Vojska bo! Kje, kako? Nekateri so pobrali iz tržaškega »Piccola«, drugi iz »Edinosti«, da se na Balkanu nekaj kuha, Albanec škili čez mejo in kar je še takovi robi podobno.

Na vojsko se pripravljajo...

Če bi ne bili že globoko notri v postu, bi še prvi del te slovenske ponarodele pristavili: »Mat' fržou pr'stavlajo, na vojsko...«

Pa pustimo šalo na strani v teh lepih dneh, ki jih tudi londonski list »Times« vživa na Balkanu. Saj je v petek objavil uvodnik pod na-slovom: »Pomlad na Balkanu«. Pa ni popisal lepo duhtečih rož v Bol-gariji ali morda lepo dišečega her-cegovinskega tobaka, ki ga tudi An-gleži radi puhajo. Nič od vsega te-ga. »Times« je zavohal smodnik na Balkanu, videl je, kako plezajo ko-mitaši, albanski in macedonski čez nepristopne čeri in se koljejo, da kar bliskajo noži v pomladanskih žarkih. Angleško uredništvo je te svoje balkanske novice zvedelo iz uglednega rimskega dnevnika »Giornale d'Italia«. Dpisnik tega lista iz Tirane (glavno mesto Alba-nije) je poročal domov o sumljivih pripravah jugoslovanskega general-nega štaba in o vojnih namenih v Belgradu. Po teh brzojavnih vesteh, je glavni urednik Gayda začel pi-sati uvodnike o balkanskih zmedah.

Očitki tega lista, ki so jih začeli tudi drugi listi ponatiskavati, so precej ostri. Jugoslaviji očitajo, da zbira oborožene tolpe komitašev ob albanski meji. Te čete stoje pod vrhovnim vodstvom srbskih gene-ralov. Glavni vodja, da je bivši čr-nogorski vojni minister Martinović. Ne ve se pa še, ali oče ali njegov sin Mirko. Razen ob albanski meji pa da organizira vrhovno vojaško poveljstvo v Belgradu tudi zbiranje čet vzdolž italijanske meje. To pa zato, ker bi Italija nastopila, če bi vstaja proti sedanji albanski vladi Ahmed bega Zoguja začela iz Ju-goslavije. Italija pa mora nastopiti, ker se je za to v tiranski pogodbi zavezala in pa ker gospodarske ko-risti silijo Italijo, da ohrani v Alba-niji sedanje stanje. Torej, Jugosla-vija ogroža s svojo vojaško politiko mir ne le na Balkanu, marveč tudi v celi Evropi.

Te očitke na račun jugoslovanske države je ponovil tudi »Times«.

Barvane roke.

V soboto je izšel tudi glavni u-radni list fašistovske stranke »Fo-glio d'ordini« (Ukazi). Pod naslo-vom »Opomin« piše, da »fašistov-ska Italija mirno gleda kričečo agi-tacijo belgrajske klike. Pod kliko se razumejo visoki vojaški srbski krogi; v tej sekci so nekateri neod-govorni naduteži zmožni za slehern

zločin. Italija ni izgubila in ne bo mirne krvi. Italija tudi ve, odkod prihajajo nasveti v Belgrad...«

Že omenjeni dnevnik »Giornale d'Italia« popisuje to belgrajsko klico s protiitalijasko in protial-bansko politiko. Pravi, da so v tej politiki združeni napeti jugoslo-vanski nacionalisti, ambicije kra-ljeve in vojaške stranke in pa fra-masonske lože. Zadnji obisk vodi-telja mednarodnega delovnega ura-da Alberta Thomasa v Belgradu to potrjuje, tudi kralj Aleksander sam da je framason. Najbolj nevarne pa da so razne »roke«. V Belemgradu imajo »belo roko« in »črno roko«.

Pred nastopom kralja Aleksan-dra je imela v Srbiji, tako pripove-duje »Giornale d'Italia«, vso moč »bela roka«. V tej skrivni organiza-ciji so bili včlanjeni vsi goreči do-moljubi. Toda bili so osebno po-šteni in na potu raznim vojaškim stremuhom, ki so se odcepili od »bele roke« in si naredili »črno ro-ko«. Ta roka, ki da jo vodi sam kralj Aleksander, ima zdaj vso ve-ljavo. Njej pripadajo vsi višji ge-nerali in cel generalni štab. Ti so tudi skuhali nove načrte vsled ka-terih se čuti Italija prizadeto.

Diplomatski koraki.

Časopisnim vestem so sledile di-plomatske pisane in nepisane izja-ve. Rimska vlada je obvestila Lon-don, Pariz in Berlin o jugoslovans-kih pripravah, da dokaže svojo miroljubno politiko. Istočasno so v Rimu potom uradnega dopisnega urada zanikali, da se Italija oboro-žuje za pohod na Balkan.

Od svoje strani je »Agencija Ha-vas«, uradni dopisni urad francoske vlade, poslala v svet izjavo, ki pra-vi, da je vlada v Parizu dobila iz Rima diplomatsko pismo. Nadalju-je, da »francoska vlada ni nikdar je-njala svetovati Belgradu umerje-nost«. Izraža svoje zaupanje, da bo Italija nesporazum mirno rešila. Obenem pa izjava ostro zavrača očitjanja »Giornale d'Italia«, češ, da Francija hujska Jugoslavijo.

Pri jugoslovanskem zunanjem mi-nistru Periću sta se zglasila angleški in italijanski poslanik ter sta pou-darila, naj Jugoslavija ničesar ne podvzema proti Albaniji ali Italiji.

Kakor je poudarila Italija svojo miroljubnost, tako je tudi jugoslo-vanski dopisni urad »Avala« odloč-no zanikal, da se Jugoslavija oboro-žuje in zbira čete.

In kar še najbolj drži, je pa iz-java albanskega poslanika Cena be-ga v Belgradu. Ta mož, ki je zastop-nik najbolj prizadete države Alba-nije, je v soboto časnikarjem izja-vil, da so vesti o oboroževanju Ju-goslavije proti Albaniji iz zraka vzete. On bi pač moral biti poučen o kakem oboroževanju. Na koncu je poslanik izjavil, da bo znala nje-gova domovina braniti svojo neod-visnost proti vsakomur.

Zanimivo je zasledovati poleg teh diplomatskih ukrepov tudi pi-

sanje inozemskega časopisja. Uradni češki list »Prager Presse« pripominja, da so vse vesti izmišljene. Srednjeevropske države pač najbolje vedo, kako stvar stoji. Jugoslavija ne more misliti na kako vojno, ko še niti dobro oborožena ni. Svetovni »Berliner Tageblatt« tudi ne verjame časopisnim racam o novi vojni na Balkanu. Piše, da je Mussolini trdno odločen nadaljevati svojo sredozemsko politiko. Jugoslavija se pa trudi za zavezništvo Francije. Ugledni list v Berlinu »Vossische Zeitung« pravi, da se Jugoslaviji niti sanja ne o kakih napadalnih namenih. Katoliško vodilno glasilo Nemčije »Germania« piše, da ne veruje na vojno ob Adriji, še manj pa, da bi jo hotela Jugoslavija, ki jo je že toliko žrtev stala njena konsolidacija.

Francoski list »Matin« tudi ne prisoja Jugoslaviji hudih namenov in ker kaže tudi Rim miroljubno lice, mir ne bo ogrožen. Ravnotako piše »Figaro«. Kakor je bral »Piccolo« urednik v velikem pariškem dnevniku »Journal des Debats« sledi, da protestira proti podtikanjem italijanskih listov in zahteva, naj Društvo narodov presodi nastali položaj. Rimska »Tribuna« pa pravi, da je Italija edina država, ki ji pritiče, da rešuje jadransko vprašanje; kakšna druga da ni tam sploh nič zainteresirana.

Dajte ljudstvom miru!

Iz tujih listov smo torej brali, da želita Italija kakor Jugoslavija miru na Balkanu. Časopisnim vzburljivim vestem so sledili diplomatski koraki, ki so razburjenje malo potlačili. Vsa evropska javnost si je edina v tem, da ne sme priti pod nobenim pogojem do novih vojn. Pregloboko se je v ljudske plasti vsesala vojna grozota razdejanih in krvi, da bi ljudstva zopet šla na morišče. Naj evropski državniki raje kot o vojnah z meči govorijo o gospodarstvih ali žitnih bitkah kot je to storil prvi minister Mussolini in tisočere množice jim bodo sledile! Evropa potrebuje gospodarske obnove, ne novih ruševin. Italija slovesno izjavlja, da hoče mir.

V ponedeljek je v belgrajski zbornici podal svoje izjave jugoslovanski zunanji minister Perić. Na glas je povedal, da želi Jugoslavija priateljskih odnosov z Italijo. Še več! V pričo parlamenta in tujih poslanikov, med katerimi je sedel tudi italijanski Bodrero, je poklical, naj pride v Jugoslavijo mednarodna komisija, ki naj ugotovi ali daje Jugoslavija povod za vznemirjanje.

Te Perićeve besede so naredile globok vtis na navzoče in tudi že odmevajo po italijanskem časopisju. »Timesova« »Pomlad na Balkanu« oznanjajoča črne ure mora preiti in napočiti mora prava pomlad, pomlad miru za izmučena ljudstva!

Okno v svet.

Za milijone se kregajo.

Kakor je znano zahteva Amerika, posebno njen finančni minister Mellon, da naj vsi dolžniki, tudi zavezniki, poplačajo svoje vojne dolge. Američani očitajo Angležem, da itak dobivajo od Nemčije toliko, da bi zlahka odplačali svoje dolge. Angleži pa v svojem listu »Times« prav ogorčeno pišejo o ameriških terjatvah.

Pred Šangajem.

Kantonske čete zmagovito napredujejo proti Šangaju. Na dveh važnih točkah so predrele nasprotno fronto in so že vkorakale v kitajski del mesta.

Nova revolucija.

Iz Aten prihajajo vesti, da so odkrili priprave za novo revolucijo. Vstajo so pripravljali pristaši sedaj zaprtega nekdanjega diktatorja Pangaloša. Voditelje upornikov je vlada pozaprla. Na Grškem bodo čez par let vsi vodilni politiki po ječah.

Se je prostora.

V rimski zbornici je minister za kolonije Federzoni razložil smernice fašistovske kolonialne politike. Poudarjal je, da se je položaj v kolonijah zelo zboljšal. Danes je v Libiji naseljenih komaj 35.000 Italijanov, čez 25 let bo pa tam po ministrovem mnenju prostora za 300 tisoč Italijanov.

Ruski vpliv v Aziji.

Koncem tega meseca bo prišel v Moskvo perzijski zunanji minister Mošaverol Memalek. Dogovarjal se bo z ruskimi ministri za sklenitev garancijske pogodbe med Rusijo in Perzijo. Vedno bolj se opazja, kako si zna ruska politika pridobivati tal med azijskimi ljudstvi.

Iščejo se.

V francoskem zunanjem ministrstvu so znova začela pogajanja med Francijo in ruskim poslanikom v Parizu Rakovskijem zastran ureditve vojnih dolgov. Zdi se, da bodo pogajanja uspela. Tudi politiki, francoski kakor tudi ruski, so vsi navdušeni za novo zблиžanje med Francijo in Rusijo.

novič, ki je pojedel pri Hvaru poln brod beneških sardel. Pred polnočjo pridete na Velika vrata in od tam le udarite dalje. Z Bogom, Niko!

Krčmar je zaklenil krčmo, da zbere nekoliko prtljage.

Med tem so se zbirali od vseh strani oboroženi Uskoki šepetaje in mrmraje med seboj; s povešeno glavo in jeznimi očmi. Mesec je bliščal skozi temno noč, polival svojo blede svetlobo po senjskem tlaku, po kamenju so odmevali težki koraki, a iz poslopji se je čul govor žensk, ječanje otrok, slišal se je jok starih mater, v burjo se je mešala kletev, prihajajoča iz hiš, težka kletev do Boga na izdajalce, na izvržke naroda.

Na pragu svoje hiše je stal pod črno kapo, v svetlem orožju silni junak, vojvoda Juriša Orlovič, kakor bor v gori. Levica mu je počivala na junaški sablji, a desnica se mu je ovijala okoli ramen žene Dume, ki mu je bila spustila glavo na svetle srebrne gumbe.

»Ne joči, duša moja, golobica moja!« jo je tešil junak, »saj kaplja tudi meni kri iz živga srca, ko ga tržem od tvojega. Ali glej, kdo naj

DNEVNE VESTI.

Prihodnja številka

»Gor. Straže« bo izšla šele v soboto zjutraj mesto v petek, ker v petek v tiskarni ne delajo.

Poverjeniki »Gor. Moh. družbe«, katerim je morda preostal kak izvod letošnjih knjig, so uljudno naprošeni, da iste nemudoma vrnejo upravi; radi bi namreč ustregli vsaj nekaterim izmed številnih naročnikov »zamudnikov. Uprava, Gorica, Via Orzoni 36 A.

»Mladikina« prireditel.

»Prababica«, ki jo je predvajala »Mladika« preteklo soboto in nedeljo, je privabila obakrat toliko gledalcev iz mesta in z dežele, da je bila dvorana do zadnjega kotička natrpana. Videlo se je, da naše ljudstvo zna ceniti klasično dramo. Igralci so z malimi izjemami prav dobro pogodili svoje vloge. Posebno Berto, ki je le na enem ali dveh mestih odpovedala, je treba pohvaliti. Grof Borotin je malce premladostno igral, drugače je bil izboren. Glavni junak Jaromir, ki ima najtežjo vlogo, bo že pri eni prihodnjih vlog prav dober za dramske vloge. Inscenacija je bila lepa, le svetlobni efekti so nekoliko motili. Izorno so se vmes prilegali Vodopivčevi skladbeni kosi, ki so razpoloženje in čustvovanje z igro na odru še povečali.

Prirediteljem je treba častitati, posebno še, ker je bilo prav gotovo treba dosti truda in časa. Naj »Mladika« kaj kmalu spet nastopi!

X.

Tečaj za cepljenje in piljenje trt. Prihodnji ponedeljek dne 28. marca se bo vršil ob 9. uri zjutraj pri Kmetijskem društvu v Gorici, via Trieste 43, tečaj za cepljenje in piljenje trt. Predavanja so javna in se jih lahko udeležijo vsi kmetovalci, ki se za to zanimajo. — Za družna zveza.

Neumesten incident.

Tržaški »Piccolo« poroča iz Belgrada: O priliki ponedeljkeve zunanje politične razprave v belgrajski zbornici je govoril tudi bivši zunanji minister Trumbić, ki je grajal prejšnjo Ninčičevo zunanjo politiko. Med njegovim govorom je vstal demokratski poslanec Wilder, se obrnil proti diplomatski loži, kjer je sedel italijanski poslanik Bodrero in je zavpil: »Italijanski poslanik, general Bodrero je še tu! Ven ž njim! Ven ž njim in njegovo tolar po vohunov!« Opozicija je na ta vzklil ploskala. Seja se je zaključila in ministrski svet je sklenil se opravičiti pri Bodreru.

Kristusovo življenje.

V kinu »Vittoria« na Travniku bodo do petka predvajali velik film iz Kristusovega življenja. Film je narejen po evangeliju.

Nastop našega rojaka.

Na pobudo katoliških akademikov je predaval v Benetkah preteklo sredo naš goriški rojak dr. Res o ruskem modrecu Vladimiru Solovjevu. List »Il Gazzettino« z dne 17. t. m. poroča o tem predavanju: Profesor Lojze Res s trgovske univerze je sinoči imel v dvorani beneškega Ateneja že najavljeno predavanje o ruskem filozofu Vladimiru Solovjevu, enem najglobljih mislecev preteklega stoletja. Predavatelj je najprej očrtal Solovjevo življenje in delovanje, potem pa je pokazal pota po katerih je Solovjev prišel do spoznanja katolicizma in je tudi k njemu prestopil. Predavatelju, katerega je občinstvo pazljivo poslušalo, so na koncu živahno ploskali in mu častitali. — Na povabilo kat. krogov iz Padove je dr. Res v petek 18. t. m. ponovil svoje predavanje pred odličnim občinstvom in z istim moralnim uspehom tudi v Padovi v dvorani škofijske palače.

Gostilničarska razstava.

V začetku maja bodo podjetni avstrijski hotelirji in gostilničarji priredili v Gradcu tretjo razstavo gostilničarske in kavarniške obrti. Ta razstava bo imela pomen tudi za tujski promet. Znano je, da so poleg Švicarjev avstrijski Nemci prvi, ki znajo v svoje dežele privabiti tuje s svojimi modernimi in poceni hoteli.

Rešitev uganke.

Gospod Just Ušaj, lastnik tvrdke »Vinoagrarja« nam sporoča, da je na uganko, ki je bila objavljena dne 2. t. m. v našem listu dospelo 311 pravih rešitev. Od teh je bil izžreban v navzočnosti dveh neintereziranih oseb gosp. Marij Skočir iz Vrsnega pri Kobaridu, ki dobi za nagrado posnemalnik. Pravilna rešitev uganke je ta: Upi, voz, osa, ena, med, Ema, kal, tla, dno, nit, oko, kit, Ida, miš, pas, oba, kos, ulj, vol, ost, nos, Ana, raj, eja, abc, sol, ilo, rja, uši, riž. Po sredi navzdol se čita: POSNEMALNIKI »DIABOLO« SO NAJBOLJŠI, kar trdijo vsi oni, ki so te posnemalnike kupili. Vsem onim, ki se trud rešitve ni izplačal, pa bodi v tolažilo dejstvo, da si posnemalnik lahko kupijo, ker tvrdka jih prodaja tudi na obroke.

Čuvaj se senjske roke!

Zgodovinska povest.

Hrvatski spisal Avgust Senoa, poslovenil F. Š. Cvetkov.

»Šibaj ga, da ga vzame vrag!« je zagrmel vojvoda Milovčič, stopivši pred Niko; »hodi, strupena golažen, da ti ne iztržem umazanega jezika.« S povešeno glavo se je pobral hajduk iz krčme.

»Si li slišal, Niko!« je pristavil stari vojvoda, »prav po godu si mi, rad te imam. Žal bi mi bilo, ako se ti pripeti kaj hudega. Izza hriba se bliža nevihta in Benečani, mislim, so hudi na te; a tudi nemška gospoda, ker podpihuješ njihove vojake. Spravi svojo prtljago, pa odidi z Orlovičeveto četo o polnoči v gore. A tega vruga se čuvaj, ker je zlo dej in ne človek. Hočeš-li?«

Niko se je nasmehnil, si obrisal čelo z roko in rekel po kratkem molku:

»Pojdem, vojvoda! Hvala! Prav pravite! Rabata gre. — Benečan bi me utegnil —« Niko je pokazal s prstom na vrat.

»Pa sam ne pojdeš! S teboj pojdeti tudi Vujica Vedešič in Budo-

vodi siromašne brate? Ali naj jih pustim kakor čredo brez pastirja? Ni li bolje odnesti glavo, nego nesti jo pod rabljev nož, da me zakuje kakor janca? Pa, kaj je meni za mojo glavo; čuvati je moram le radi tebe, ženica moja! Miruj duša, ako Bog da, bo bolje in srečni bomo. Mati Božja naj te obvarje! Z Bogom!«

»Junak moj! Soprog moj!« je zaječala Duma na njegovih prsih.

»Z Bogom!« je poljubil vojvoda ženo na čelo in odhitel za četo, a ona je pokleknila na prag ter si z rokama prikrivala svoje grenke solze.

O polnoči je krenilo šeststo junakov in drugih ljudi proti Velikim senjskim vratom. Žalostno so stopali pred njimi vojvodi, boben se je zamolklo oglašal, tužno s povešenimi glavami so korakali junaki. V vsakem očesu si čital vprašanje: Kaj bo iz tega? V vsakem očesu odgovor: Gorje nam grešnikom! Zamolklo se je razlegal boben, čegar glasovi so se izgubljali v šumah, v gorah, tam, kjer se dela — burja.

Dne 29. januarja 1601., zjutraj so zagrmeli topovi s senjskega ozidja, zazvonili zvonovi senjskih zvon-

kov v slavo sijajnega gospoda barona Rabata, cesarskega poverjenika in pooblaščenca, ki je zajedno s škofom Dominisom stopal v mesto na čelu vojske dve tisoč ljudi in sicer skozi velika vrata, kajti burja mu ni dopuščala iti v lukko. To mračno, blede, brezčutno telo z bistrimi očmi se je gibalo pod širokim pernatim klobukom; general je bil, kakor da ne gleda nobenega, ter da ne vidi niti ene male stotnije nemških pešcev, ki so mu naredili pred kaštelom počast. Četa za četo je stopala proti mestnim vratom ob sviranju in bobnanju, četa za četo je krenila v kaštel, ki stoji kraj vrat na mestnem trgu: dragonci, konjiki, oklopniki, mušketirji, arkobuširji in topničarji s topovi. A mesto je bilo nemo, pusto, vsa hišna vrata so bila zaklenjena. Slednjič so vstopili tudi nemški mušketirji, toda niso zavili v kaštel, kakor tudi topničarji ne. Ti so namestili svoje topove pred kaštelom na mestne hiše in se postavili z gorečimi šibami k njim. Ko so Nemci nabili muškete, so se razšli na vse strani; da postavijo po stolpih, vrata in zidovju svojo stražo in razorožijo uskoškega stražarja.

Vpoklic pod orožje.

Letnik 1907. bo poklican k vojaškom med 23. aprilom in 4. majem. Kdor ima pravico biti kasneje poklican ali pa hoče vstopiti v častniško ali podčastniško šolo, mora kar brž vložiti prošnjo na vojaško okrožje. Rekruti, ki imajo dovoljen odlog za vpoklic (n. pr. dijaki, ki študirajo), morajo poslati brž predpisana izkazila.

Rekruti ajdovskega in komeškega okraja ter oni z občin Godovič in Črnavrh spadajo od zdaj pod tržaško vojaško okrožje. Čedadski in bovški okraj pa spadata pod gorjsko vojaško okrožje. Pojasnila se dobe na vojaškem okrožju.

Mačeha tujina.

Pišejo nam:

Pred enim letom se je neka družina iz Dolenj pri Ozeljanu preselila v Argentinijo. Da je dobila za potovanje potreben denar, je morala prodati zemljišče in vse pohištvo; te dni pa se je radi boleznih in slabega zaslužka morala mati pomnoženo drobno družino vrniti v domovino. Le oče je ostal v Ameriki. Uboga žena ne pripoveduje posebno veselih novic! Zaslužka je malo in trdo gre marsikateremu domačinu celo za preživljanje, posebno vsem onim, ki so bolj šibkega zdravja in ki ne znajo nobenega rokodelstva. Dobro naj si premislijo vsi, ki se napravljajo na dolgo pot čez široko lužo!

Preberite te vrste vsi, ki greste v tujino. Težko nam da domačija vsem dovolj kruha, a vztrajamo na rodni zemlji, dokler se dal!

Puškarjem.

Kvestura nam javlja, da je sestavljen imenik trgovcev z orožjem in obrtnikov, ki popravljajo orožje. Prepovedano je prodajati orožje slaboumnim, mladoletnim in osebam, ki se ne izkažejo z osebno izkaznico ali orožnim listom. Kdor prestopi te določbe dobi do 6 mesecev zapora in kazen 1000 do 200 L.

Škofovsko priporočilo.

V »Škofijskem listu« tržaške škofije beremo sledeče besede:

»Goriška Mohorjeva družba je slovenskim družinam bivačim v škofijah goriški, tržaški, poreški in reški že tretjič podarila pet izvrstnih knjig. Iz mohorskih knjig bodo mogli vsi, stari in mladi, črpati zdravilo kulture in res katoliški duh ob enem s poštenim razvedrilom. Veseli nas, da je število članov v naši škofiji narastlo. Prevzvišeni gospod škof želi, da bi č. duhovščina v vseh župnijah, kjer bivajo verniki slovenske narodnosti, Goriško Mohorjevo društvo toplo priporočala, da pridejo dobre knjige v vse družine. Obenem podeljuje milostljivi gospod škof odboru in vsem so-trudnikom iz srca pastirski blagoslov.

Tudi goriški vladika prevz. knez nadškof je Goriško Mohorjevo društvo toplo priporočil. Čujmo glas naših škofov! Krščanske matere, skrbite, da se izpolni želja naših škofov, da pridejo Mohorjeve knjige v vse družine. Zato se brž vpišite pri g. duhovniku v Goriško Mohorjevo društvo. Udnina znaša 6 lir, za kar boste jeseni prejeli pet dobrih knjig.

Naznanjamo

cenj. gospem in gospodičam v mestu in na deželi, da je g. Petra Mozetič otvorila modni salon v Gorici, via Mazzini 6 (prej via Municipio), kakor je razvidno iz današnjega oglasa. Ker je to domače podjetje, ga vsakomur toplo priporočamo.

Zgubljeno.

22. marca v torek ob 11. uri zjutraj je zgubila Franciška Rožič iz Števerjana št. 174 od Morassijeve trgovine na Stolnem trgu do pisarne odvetnika dr. Bratke menico za 864.50 lir. Kdor jo najde, naj jo prinese v upravo lista.

Zahteve koroških Slovencev.

Glasi slovenske manjšine na Koroškem »Koroški Slovenci« piše v enem svojem uvodniku:

»Kdor pozna naše razmere iz nemških vladnih virov, bo mislil, da je koroško vprašanje rešeno. Zvezni kancelar je izjavil svoječasno v imenu svoje vlade, da imamo 86 manjšinskih šol, v katerih je dana naši deci prilika, da se nauči tudi slovenskega jezika. Tudi v deželni zboru v Celovcu se je trdilo, da imamo 86 šol z 205 razredi, v katerih se »morajo« otroci učiti slovenski. Bivši deželni šolski nadzornik je vedel celo, koliko je slovenskih učiteljev na dvojezičnih šolah: 168. Toda, če pogledamo te šole, vidimo, da se uporablja materinski jezik prve mesece prvega šolskega leta samo toliko, da se more učitelj sporazumeti z otroci, torej nič bolje, kakor pa v nemških šolah med koroškimi Slovenci. Ko pa so premagane prve težave, je učni jezik izključno le nemški, pa naj bo to dvojezična ali nemška šola.

Z ozirom na zahteve nemških manjšin, so naše zahteve prav skromne: **Samo za prva tri leta zahtevamo pouk v materinskem jeziku.** Za nadaljna šolska leta prepuščamo staršem, naj sami odločijo, kak pouk žele za svoje otroke. Potrebno je, da znajo naši otroci oba jezika: materinskega in nemškega. Da se to doseže, **zahtevamo za slovensko dečo v tretjem šolskem letu po tri ure na teden nemščine kot začetek**, od četrtega šolskega leta dalje pa zahtevamo samo tri dopoldanske ure na teden v materinskem jeziku, vse ostale pa naj bodo v nemščini. **Druga naša zahteva je, da se prepusti pouk slovenskih otrok slovenskim učiteljem.**

Kdo more odrekati upravičenost teh zahtev. Dunajska vlada bo morala to izprevideti, če bo hotela Nemcem v Avstriji in Nemčiji dati možnost, da se zavzemajo za svoje krvne brate v Jugoslaviji in za njih zahteve glede nemških manjšinskih šol.

KAJ SI KORISTIŠ,

ako kupiš ceno testenino? Napolnijo se samo želodci, ne izdajo pa nič. Testenine »Pekatete« so zelo redilne in ker se zelo nakuhajo, jih manj potrebuješ od drugih. Zanesljivo prave v ¼ kg originalnih zavojih.

Književnost in umetnost.

Nova knjiga.

V komisijski založbi nove založbe v Ljubljani je izšla »Knjiga o džungli«. V angleščini jo je spisal znani pisatelj Kipling, ki zna kot še nobeden pisatelj do zdaj prisluškovati naravi in v blestečem slogu opisati njene čare. Iz angleščine je knjigo prevedel J. M. Bere se zelo gladko. Cena broširani knjigi je 20 dinarjev, vezani 30.

Vesele goriške cvetke.

Znani slovenski skladatelj Oskar Dev je napisal o »Poljskih rožah«, štirih mešanih zborih našega Vinka Vodopivca sledečo oceno, ki jo priobčuje mariborski dnevnik »Tabor«:

»Na otožni goriški zemlji so pognale te vesele in mežikajoče cvetke. V vseh štirih pesmicah je izražena ljubka naivnost in njej odgovarjajoča formalno tehnična enostavnost. V prvi pesmici »Poljske rože« z 8-taktno začetno perijodo se poigrava skladatelj ljubko z žitnim poljem, makom in kresnicami... »Kmečka pesem« je skrajno fino prilagojena vsebini pesmi, polna zdravja in prešernosti. Pri »Žagarju« se uvodoma oglasi Grieg (Jutranje razpoloženje) skladatelj pa se takoj razposlovi in značilno žaganje izzveni v obupnih zvokih. Zadnja pesem »Ena ptička prilete-

la« je na narodno besedilo zložena pesmica, diha joča mir, v katerem se muzikalna misel naravno izživi. Pevskim društvom prav toplo priporočamo te zdravja in prisrčnosti polne stvaritve. Tisk je prvovrsten.

»Poljske rože« je vokusnem, res prvovrstnem tisku izdala Katoliška knjigarna v Gorici. Stanejo 4 lire.

»Gospodarski list«

je zopet izšel. Marčeva številka se je sicer radi prevelike zaposlenosti urednikove nekoliko zakasnila, zato pa nam to zamudo v polni meri nadgradi njena lepa vsebina. V poučnem članku znanega mlekarkega strokovnjaka A. Pevca: »Mleko in krma« bodo videli naši kmetje v številkah, koliko zamore povišati množino mleka in njegovo maščobo dobra krma. Kdor se zanima za sadjerejo bo z veseljem čital članke dr. Valliga in F. Magajne. Naše združnike bo predvsem zanimalo združništvo. Posebne pozornosti zasluži uvodnik D. Doktoriča, ki slika sedanji žalostni zastoj mlekarke organizacije in opominja za druge, naj se oklenejo združne organizacije. Razen tega ima marčeva številka lepe članke iz poljedelstva, vinogradništva in čebelarstva in veliko število poučnih in zanimivih odgovorov na gospodarska vprašanja.

Širite „Naš Čolnič“!

Življenje Štefana Radiča.

Iz vseh razgovorov, posebno iz onih s pokojnim drjem Račkim, sem zvedel toliko važnih stvari o postanku hrvatsko-ogrske pogodbe in vsem našem razmerju do Dunaja in Budimpešte, da sem držal skoro dnevno s tovariši na vseučilišču velike sestanke, kjer sem jim ponavljal, kar sem bil ta dan slišal. Tako je velik del vseučilišne mladine dobival najbolj resno politično informacijo. To je vsem mojim tovarišem dvignilo voljo za delo in na teh sestankih smo napravili in izvedli v prakso tale dva sklepa:

1. oni dijaki, ki so najbolj goreči

ZAHVALA.

gosp. Avgustu Ravniku — Zavarovalnice »L' UNION« v Gorici — Via Barzellini št. 2 za točno in pravilno izplačilo odškodnine za moja pogorela poslopja s premičninami.

Ivan Žnidarčič,
Gradišče 119.

Hrvatje, morajo najbolj redno obiskovati predavanja in polagati vse izpite v prvem roku in z najboljšim uspehom;

2. ne smejo se spuščati v dnevno strankarstvo in tudi ne v politiko po ulicah, temveč se pripravljati za politično delo v vseučilišni knjižnici, z medsebojnimi razgovori ter s potovanjem med ljudstvom.

V tem so 4 Bosanci in 17 Dalmatincev priredili proti vseučilišni mu profesorju Smičiklasu demonstracijo pod njegovimi okni, pojoč mu pesem: »Proklet bodi izdajica domovine.« To je bil povod, da je naš klub javno v listu »Obzoru« postal izjava z 72 podpisov, v kateri obsojamo demonstracijo proti Smičiklasu ter obenem poudarjamo, da vseučilišna mladina ne sme hoditi na ulico, razen ako jo skrajna potreba sili k protestu proti tujim in trinoškim oblastnikom.

Radi dveh poslednjih besedi so izvedli na samem vseučilišču preskavo proti podpisateljem in študentom so zapretili, da izgube stipendije. Ali na to je podpisalo resolucijo še 14 novih dijakov in teh 86 visokošolcev lahko s polno pravico imenujemo jedro onega gibanja, ki je kmalu za tem sežgalo ogrsko zastavo (dne 16. oktobra 1895) in preneslo nato svoj sedež v Prago, in iz katerega je izšlo današnje pokolenje, ki stoji na čelu kulturnemu in političnemu življenju hrvatskega naroda.

Ob velikih počitnicah med prvim in drugim letom mojih vseučiliških nauk sem bil v Južni Nemčiji, in sicer na Bavarskem in Vrtensberškem, preživel par tednov v Minhenu in precej dobro spoznal tamkajšnjo umetniško kulturo ter posebne politične odnose med Bavarsko in Prusijo.

Kaj je novega na deželi?

Kal nad Kanalom.

Presneti pust, kako si bil živahen! Pet parov ženinov smo imeli, med temi tudi našega tajnika prosv. društva Mirka Lipičarja iz Dol Kala, ki se je poročil z gospodično Marijo Humar iz Kala. Želimo jima obilo sreče. Tudi drugim častitamo, ker so se rešili strahu pred davkom na »strice«.

Plesali smo tudi predpustno nedeljo in na pust ali kdo nam zameri, saj za pust se mora zasukati za »re-po«, tako se opravičujejo oni, katerim se ne spodobi več ples. Naš obč. načelnik Matevž Pirih nam obeta precej napredka v občini; seveda brez stroškov se ne da ničesar napraviti.

Pogrešamo tudi prejšnjega obč. tajnika, kateri je sedaj v Avčah. Proti sedanjemu se pritožujejo stranke, da je proti njim preveč surov. Gotovo delajo tudi stranke na obč. uradu nepotrebne sitnosti, ampak tega ne delajo hotè, marveč le nevedoma, zato potrpljenje.

Tudi od nas se zelo izseljujejo. Nekateri se napravljajo v Avstralijo. Kdo bi tudi ne šel v ta zemeljski raj; saj se je govorilo kar o ministrskih plačah po 5—7 šterlingov na dan. Dobro bi bilo, da bi v Straži poročali o delovnih razmerah v Avstraliji, kakor je bilo že obljubljeno. — Vreme imamo slabo.

Smrt nam tudi ne prizanaša. V 9 dneh smo imeli tri pogrebe. Pogreblji smo tudi Marijo Šuligoj iz Dola, mater našega gozdnega čuvarja.

ja in večletnega cerkverega pevca Franca Šuligoja. Cerkvni pevci so ji zapeli par žalostink. N. p. v m.

Levpa.

Preteklo leto so nam popravili našo cerkev. Zvonik je prazen od kar nam je vojna vzela naše lepe zvonove, ki so bili nekdanj naš ponos. Ponosni smo bili tudi na naš pevski zbor, ki ga je vodil Andrej Skrt. Žal nam je, ker ga je vojna vzela, saj če bi on še živel, bi ne bila takšna tihota v naši cerkvi. Ko grem kako nedeljo v sosedno vas k službi božji slišim lepo petje. Kaj je pa pri nas s petjem? Naša mladina ima veselje do petja. Rad bi jih učil neki pevovodja iz sosednje duhovnije. Opozarjamo cerkvene ključarje na njih dolžnost. Ob enem prosimo tudi č. g. župnika, da bi v tej zadevi kaj ukrenil.

Iz zapadnih Brd.

V Slapniku pri Kožbani je bil najden kelih, ki je bil lansko leto ukraden v Gradnem. Kelih, ki je majhne vrednosti, je nepokvarjen; manjkajo samo neki okraski, ki pa za tatu tudi nimajo nikake vrednosti.

V Slavčah je dne 14. t. m. umrl 77 letni neozenjeni Jožef Sirk. Zvečer je šel zdrav k počitku, zjutraj so ga našli mrtvega. Kakor se zdi, ga je zadel mrtvoud še preden je legel v posteljo. Bil je pošten kristjan in pošten človek celo svoje življenje. Mir njegovi duši!

Iz Oseka.

Že dolgo ni bilo iz naše vasi nobenega glasu; le semterja se oglasi naš dopisnik v »Edinosti«, kjer malo pojamra. Pa so že taki časi, da je najboljše, če molčimo! Včasih se po tistem malo pojezimo, pa fige v žepih tiščimo. — Ker je vedno deževno vreme, se poprašujemo, kdaj bomo dejali krompir v zemljo, ker sv. Jožef je že tu. Pa se marsikdo tolaži z mislijo, kadar ga bodo drugi, ga bom pa tudi jaz. — Če moramo v bližnji Šempas, moramo še vedno bresti vodo po občinski poti, ker potokova struga, ki jo je zadnja povodenj napolnila s kame-njem in gruščem, še vedno ni očiščena. Nihče se ne zgane in bo najbrže tudi tako ostalo, če ne bo kakšna višja oblast pritislila. Na »placu« pred cerkvijo sicer ne bredemo vode, pač pa blato.

Že razni dopisniki v »G. straži« so se pritoževali nad tem, da teče električni tok mimo naših vasi, a električne luči do sedaj še nima nobena vas. Ko so stavili najprej lesene kole in pozneje železne za napeljavo elektrike po naših zemljiščih, je dotična tvrdka obljubovala ljudem, da napelje elektriko po vseh vaseh proti mali odškodnini. Ko so pa te dni naši zastopniki pri tvrdki Brunner v Trstu poprašali za napeljavo elektrike v Ozelj, Šempas, Osek, Črniče in Batuje, jim je pa ta stavila take grozne pogoje, da sploh ni nobenega upanja, da bi kdaj dobile te vasi od omenjene tvrdke električno luč! Mlinarji in žagarji si kar sami pomagajo; zakaj se ne bi tudi drugi organizirali in napravili svoj konzorcij?! V Vitovljah je dovolj vodne moči, ki bi proizvajala toliko elektrike, da bi bile lahko postrežene vse omenjene vasi; potem bi ne stiskali fig samo v žepih, ampak bi jih lahko tudi očitno pokazali.

Suhorje pri Košani.

Iz naše vasi ni bilo še dopisa v »Straži«, dasi nas ona obiskuje že precej let. Kakor povsod tako tudi mi s težavo odrajujemo davke. Žganja smo še precej skuhali, ker ga ne moremo prodati, ga sami pridno pijemo. Edini vir dohodkov nam more nuditi mlekarja za katero bi se morali vsaj gospodarji bolj zanimati. Naši cerkvi manjka še dvoje zvonov in orgle. Zvonove, razen malega nam je vzela vojna ravno tako orgle; kar jih je še ostalo, so dobile pokoj v podstrešju. — Pust je kakor že več let sem minil brez plesa. Poroke ni bilo nobene; zato smo samci s toliko večjo korajžo vlekli »dilo«. Omeniti moram še naše cerkveno pevsko društvo, ki obstoji že 6 let za kar gre vsa čast pevovodji č. g. kuratu. Lahko bi se združili vsi fantje in dekleta in si ustanovili prosvetno društvo. Ali bo kaj?

Listnica Kmečke-delavske zveze in Političnega društva »Edinosti« v Gorici.

1. **Bat Maks (Klemše), Vel. Žablje:** Dne 10. marca je po našem posredovanju plačilni oddelek odredil potom finančne intendance v Trstu, da se Vam izplačajo zastanki.

2. **Mrak Matevž, Pečine 36:** Upati je, da Vam bo v kratkem izplačana pokojnina.

3. **Kobal Franč., Goče 75:** Upati je, da Vam bo finančna intendanca v kratkem izplačala pokojnino, ker je že dobila tozadevni nalog.

4. **Goljevšek Josipina, Marijin Celj št. 2:** Ne morejo se Vam izplačati zastanki, ker družina še ni poslala izpolnjenega vzorca 208, ki ga je zahtevala pokojninska komisija od županstva dne 13. IX. 1926. Dne 9. III. 1927 je komisija ponovno zahtevala vzorec 208. Podrezajte pri županstvu, da čim prej odpošlje zahtevani dokument.

5. **Skubin Marija vd. Peršolja, Mernik.** Za izplačilo zastankov je bil zdan zakladnemu nadzorništvu plačilni nalog že dne 21. oktobra 1925. Treba bi bilo podrezati pri nadzorništvu v Trstu, če niste do sedaj še dobili denarja.

6. **Mercer K., Miren:** Zglasite se ob priliki v tajništvu.

7. **A. V. Pvič, Gorica:** Zglasite se ob priliki v tajništvu.

8. **Vidrih Iv., Slap 11:** Vaša pokojninska prošnja se nahaja pod št. 069713. Manjkajo pa še naslednji dokumenti: 1. poročni list; 2. notorični akt, podpisan od 4 prič, kdaj in kje je služil Vaš sin v vojni; 3. dokument o mrtvaškem ogledu; 4. vojaški dokumenti, ki jih je komisija zahtevala od vojaškega okrožnega oblastva v Gorici. Poskrbeti morate sami za prve tri dokumente, vojaške dokumente bo preskrbelo tajništvo.

9. **Ferjančič Andrej, Vrhpolje št. 92:** Vam je bila zavrnjena pokojninska prošnja z odlokom 30. 9. 1925 ker niste predložili predpisanih dokumentov; na podlagi nove prošnje bo Vaša zadeva na novo pregledana. Skrbite pa, da odpošljete takoj dokumente, ki jih bodo od Vas zahtevali.

10. **Bratina Iv., Lokavec št. 204:** Vam je bila priznana pokojnina z odlokom št. 45038. Upati je, da Vam bo pokojnina v kratkem izplačana.

11. **Cotič Fr., Dornberg = Tabor št. 45:** Upati je, da bo Vaša prošnja v kratkem rešena.

12. **Šavli Teod., Kanal = Lugo št. 26:** Zglasite se ob priliki v tajništvu.

13. **Koren Pavel, Budanje št. 60:** Vaša pokojninska prošnja se nahaja v pregledu; manjkajo pa nekateri dokumenti, ki jih je komisija zahtevala od županstva dne 29. 10. 1926, decembra 1926 in 16. 2. 1927.

14. **Makovec Maks, Stomaž št. 5:** Vam je bila priznana začasna pokojnina z odlokom št. 54768 od 31. 12. 1926 in sicer lir 1566 letnih od 17. 3. 1927 in prispevek lir 1380 za oskrbo. Pokojnina Vam je priznana do 16. 3. 1927. Za definitivno priznanje pokojnine manjka še potrdilo o italijanskem državljanstvu in informacije, ki jih je komisija zahtevala od vojaškega oblastva.

15. **Rejc Jakob, Gor. Novaki št. 2:** V Vaši zadevi smo posredovali pri tehničnem finančnem uradu v Gorici in pri carinarni. Vsako posredovanje je brezuspešno.

16. **Žvokelj Albin, Vipava:** Znesek, ki ga zahteva od Vas carinarna v Vidmu, morate plačati.

17. **Pipan — Tžan Planina št. 72:** Posredovali smo v Vaši zadevi pri prefekturi in pri orožniškem poveljstvu. Če bo le mogoče, bo orožniško poveljstvo ugodilo Vaši prošnji.

Izjava.*)

Glede kazenske tožbe, ki jo je vložilo bivše obč. starešinstvo v Ajbi proti podpisanemu, kot bivšemu načelniku obč. aprovizacije istotam radi pretveznih poneverb na škodo aprovizacijske uprave, dajam v znanje, da je državno pravdnštvo v Gorici z razsodbo od dne 23. I. 1926. št. 253/24 ustavilo kazensko postopanje že v preiskavi, ker ni bilo mogoče doprinesti najmanjšega dokaza o moji krivdi.

Ista razsodba je bila potrjena tudi v 2. instanci glasom sentence kr. Prizivnega sodišča v Trstu z dnem 25. aprila 1926. št. 30/26.

Ta zadeva je s tem definitivno končana, kar naj si blagovolijo dobro napisati na čelo razni kvantači ter njihovi pristaši.

Kostanjevica, dne 15. marca 1927.

Franc Mavrič.

*) Za članke pod tem naslovom odgovarja uredništvo samo v toliko, kolikor zahteva zakon.

Darovi.

Za Alojzijevešče: Sl. Centralna posojilnica v Gorici 200 L; družina Gorjup iz Vrha nad Kanalom v spomin pok. matere Ane 41.50 L. —

Za »Slovensko sirotišče«: Centralna posojilnica v Gorici 400 L; p. n. Ivan Zalokar, župnik v Gročani preplačilo za »Nova pota« 13 L; p. n. Katarina Gaberšček 5 L 20 st.; preplačila za »Nova pota« 22 L. — Prisrčna hvala!

Kmečka posojilnica v Volčah

r. z. z neom. j. vabi na
REDNI OBČNI ZBOR

za 27. marca ob 1/23. pop. v župnišče.

Dnevni red:

1. Odobritev računov za l. 1926.
2. Volitev načelstva in nadzorstva.

Načelstvo.

Prostovoljna prodaja posestva na Ptujski gori.

Radi rodbinskih razmer se prodaja prostovoljno lepo posestvo na Ptujski gori, znameniti božji poti v Sloveniji. Posestvo obstoji iz hiše št. 7 v neposredni bližini romarske cerkve, dobro idoče gostilne z gospodarskimi poslopji, dalje hiše št. 3 s sadnim vrtom in vrtom za zelenjavo, pristave s pripadajočim posestvom.

Prodaja se skupno ali pa po sledečih skupinah:

1. Gostilna hiša št. 7 z gostilniškim inventarjem, gospodarskim poslopjem in vrtom z zelenjavo.
2. Hiša št. 3 s sadnim vrtom in vrtom za zelenjavo.
3. Pristava s posestvom skupno ali po parcelah.

Prodaja, odnosno parcelacija na licu mesta na Ptujski gori se vrši na Jožefovo 19. t. m. dopoldne ob 10. uri v Klemenčičevi gostilni. Pojasnila daje in sprejema ponudbe odvetniška pisarna dr. Ivana Fermevc, odvetnika v Ptuj. Cena primerna, plačilni pogoji, ugodni.

Semenski krompir I. vrste je na prodaj pri Ivanu Culot, Via Morrelli št. 4 — Gorica.

Velika izbira prenosljivih gramofonov, plošč, igel itd. — Velika zaloga fotografskih šip in papirja za fotografije; fotografski aparati itd. Tvrdka E. Vokulat & Co. Gorica, Corso Vitt. Em. III. št. 4. — Tel. 3—47.

Gostilna se odda v najem v sredini mesta. Naslov pove uprava »Goriške Straže«.

Na prodaj je v Podmelcu malo posestvo obstoječe iz hiše, 2 vrtov, 2 njiv, travnika, senožeti in gozda. Natančna pojasnila se dobe v slaščičarni pri Sv. Luciji ob Soči.

ACQUA DELL'ALABARDA

proti izpadanju las.

Vsebuje kinin in je vsled tega posebno priporočljiva proti prehladu in za ojačenje korenin. Steklenica po 6 lir — se dobiva v lekarni Castellanovich, lastnik F. Bollafio, Trst, Via Giuliani 42. — V Gorici, Via Carducci 9 pri Fiegel.

Dr. A. Grusovin

se je preselil s svojim zdravniškim ambulatorijem v ulico Arcivescova do št. 7., I. nadstropje, nasproti škofije.

ZOBOZDRAVNIŠKI ATELJE

ROBERT BERKA

Gorica, sedaj Corso Verdi 36, Laboratorij otvoren že leta 1918. Sprejema od 9. do 12. in od 2. do 6., ob nedeljah in praznikih od 9.—12.

Kinematograf TEATRO VITTORIA

DANES: sredo 23., četrtek 24., petek 25.

IZREDNE PREDSTAVE z velikim filmom posvečenim

KRISTUSU

Kolosalno delo vzeto iz Svetega Pisma.

LEDA GJS

Glavna igralka:

AMLETO NOVELLI

Začetek vsakdanjih predstav: ob 5., 7.10., in 9.20 uri.

Otvorjen je

Modni salon

v GORICI, Via Mazzini (prej Via Municipio) št. 6

Velika izbira damskih klobukov zadnjih novosti.

Preoblikovanje in popravila točno po naročilu.

Plačam najvišje cene za kože lisic, podlasic, kun, zajcev, mačk, veveric, jazbecov in

WALTER WINDSPACH - Gorica, Via Carducci 6

Teod. Hribar (nasl.) - Gorica

CORSO VERDI 32 - - (hiša Centr. Posoj.)

Velika zaloga češkega platna iz znane tovarne Regenchart & Raymann, vrstno blago za porabence kakor tudi velika izbira moškega in ženskega suknja.

Blago solidno!

Cene zmerni!